

типу суспільства класах. Це було настільки важливо, що були створені компанії, відповідальні за створення нових класів, а також розробку різних динамічних занять. Варто назвати дві з найбільш відомих компаній в області фітнесу: Body Systems і Radical Fitness, які відповідають за створення курсів, поновлення, продаж одягу для фітнесу, продаж власних CD для кожного класу і з різними ритмами, відео продаж DVD і т.д. Їх системи навчання спочатку були спрямовані на поліпшення стану здоров'я і якості життя, практикуючих розроблені методики [1]. Фітнес пов'язаний з масовим продажем. Продаж курсів і навчальних програм, дисків, кремів для догляду за тілом, спеціального одягу.

Висновки. 1. У сучасній світовій індустрії фітнесу йде процес глобалізації. Першою і основною задачею фітнесу більше не є оздоровлення населення, медичний аспект відходить на другий план, поступаючись місце грошового.

2. Основний прибуток для спортивних компаній надходить навіть не з фітнес-центрів, куди приходять люди (з метою зниження маси тіла, корекції фігури, поліпшення фізичних якостей), а від продажу спеціальної спортивного одягу, випуску компакт дисків, фітнес музики, передач, дієтичних продуктів, косметики для обличчя і тіла, фітнес літератури і т.д.

3. Важливий і психологічний аспект даної ситуації, а саме, створення концепту «ідеального тіла», який нав'язується людям і викликає у них неприйняття власного тіла і стійке

ЛІТЕРАТУРА

1. Barbero González, I. La cultura del consumo, el cuerpo y la Educación Física / I. Barbero González // Congreso Argentino "Educación Física y Ciencia". - № 3. - +1997.
2. Brohm J. M. Trece tesis sobre el deporte / J.M. Brohm // Materiales de sociología del deporte. Ediciones La Piqueta, Madrid. - 1993.
3. De Carvalho, Y. M. El "mito" de la actividad física y salud "/ Y. M. De Carvalho // Editorial Hucitec, Sao Paulo. - тисяча дев'яност дев'яносто вісім.

Роман Худолєєв,
студент 2 курсу
Факультету фізичного виховання
Науковий керівник: **О. В. Третяк,**
к.пед.н., доцент (БДПУ)

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Актуальність. Актуальність дослідження обраної теми зумовлена тим, що фізичне виховання та заняття фізичною культурою відіграють важливу роль у підготовці всебічно розвиненої людини. Сучасний темп життя ставить вимогу з молоді дбати про своє фізичне вдосконалення, мати знання в галузі особистої та суспільної гігієни, вести здоровий спосіб життя, самостійно і систематично займатися фізичними вправами. Фізичне виховання молодших школярів має свою специфіку, зумовлену анатомо-

фізіологічними та психологічними особливостями, а також тим, що приходячи до школи, учні потрапляють у нові, незвичні умови, до яких їм необхідно адаптуватись. Молодший шкільний вік найбільш відповідальний у порівнянні з наступними етапами фізичного розвитку школяра, саме цей вік вважається фундаментом, на якому ґрунтується подальший фізичний розвиток, активно розвиваються інтереси, звички, формується характер [2].

Ступінь досліджуваності проблеми. Ґрунтуючись на відповідних знаннях, у процесі фізичного виховання вирішуються і завдання із системного формування і вдосконалення необхідних у житті рухових умінь та навичок. Освітній сенс таких завдань визначив автор вчення про "фізичну освіту" П.Ф.Лесгафт. Він підкреслював, що було б помилково обмежувати фізичне виховання лише турботою про розвиток тілесних якостей людини. Не менш важливим є вміння свідомо аналізувати окремі рухи, порівнювати їх і об'єднувати в рухові дії та рухову діяльність, керувати ними і пристосовувати до перешкод, спритно і наполегливо долаючи їх. Іншими словами, необхідно навчатись з найменшими зусиллями і за найкоротший проміжок часу свідомо здійснювати найбільшу фізичну роботу.

Мета і методи дослідження. Метою нашого дослідження було вивчення особливостей теоретико-методичних основ фізичного виховання дітей шкільного віку. У процесі дослідження було використано метод теоретичного аналізу й систематизації науково-методичної літератури з обраної проблематики.

Сутність дослідження. Освітня спрямованість фізичного виховання реалізується, перш за все, шляхом планомірної передачі учителем і наступним засвоєнням школярем певного обсягу знань, систематичним їх поповненням і поглибленням. Сучасні програми фізичного виховання повинні передбачати досить широке коло фізкультурно-спортивних знань, що охоплювали б усі чинники розумної організації і забезпечення життєдіяльності, які в сукупності одержали назву "здоровий спосіб життя". Спеціально упорядкована сукупність методів, методичних прийомів, засобів та форм навчання утворює методiku. У процесі фізичного виховання формуються методики навчання конкретних рухових дій (наприклад, методика навчання стрибку у довжину з розбігу); методики навчання певних видів рухових дій (наприклад, методика навчання гімнастичних вправ); методики фізичного виховання осіб певного віку (наприклад, методика фізичного виховання дітей молодшого шкільного віку), стану здоров'я тощо [3].

У процесі фізичного виховання використовують три групи методів: практичні методи (методи вправлення), методи використання слова та наочні методи. Особливе значення у фізичному вихованні мають практичні методи [1].

Основні висновки. Таким чином, було вивчено особливості застосування теоретико-методичних основ фізичного виховання на уроках фізичного виховання та встановлено основні методики навчання конкретних рухових дій, методики фізичного виховання дітей молодшого шкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вільчковський Е.С. Теорія і методика фізичного виховання дітей шкільного віку / Е.С. Вільчковський, О.І. Курок. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2008. – 428 с.
2. Русова С.Ф. Теорія і практика шкільного виховання / С.Ф. Русова. – Львів-Краків-Париж: Просвіта, 1993. – 127 с.
3. Степаненкова Э.Я. Теория и методика физического воспитания и развития ребенка / Э.Я. Степаненкова – 2-е изд., испр. – М.: Издательский центр «Академия», 2006. – 368 с.

Єлизавета Шутова,
студентка 1 курсу магістратури
Факультету фізичного виховання
Наук. керівник **С. М. Данило,**
ст. викладач (БДПУ)

МОНІТОРИНГ РІВНЯ ФІЗИЧНОГО СТАНУ ТА ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ СТУДЕНТІВ ГУМАНІТАРНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ БЕРДЯНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Актуальність. За останні роки спостерігається тенденція збільшення контингенту, що відноситься до спеціальних медичних груп, яка відбувається на фоні низького рівня фізичної підготовленості студентів, послаблення функцій нервової системи впродовж навчання та в період сесії, що негативно впливає на формування здоров'я майбутніх фахівців.

У зв'язку з погіршенням стану здоров'я та зниженням рівня фізичної підготовленості молоді активно здійснюються пошуки нових шляхів оцінки рівня фізичного стану студентської молоді з метою удосконалення занять фізичними вправами у вищих навчальних закладах, що зумовило вибір теми нашого дослідження «Моніторинг рівня фізичного стану та фізичної підготовленості студентів гуманітарних та технічних спеціальностей Бердянського державного педагогічного університету».

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблемою оцінки рівня фізичного стану та фізичної підготовленості студентської молоді займалися такі дослідники, як С.М. Канішевський, Є.А. Захаріна, Т.В. Івчатова, О.А. Мартинюк, І.І. Вжесневський.

Мета і методи дослідження. Метою нашого дослідження є оцінити рівень фізичного стану та фізичної підготовленості студентів гуманітарних та технічних спеціальностей Бердянського державного педагогічного університету. У процесі дослідження було використано наступні методи: аналіз і узагальнення науково-методичної літератури і нормативно-правових документів та матеріалів мережі Інтернет; педагогічне та медико-біологічне тестування; методи порівняння і математичної статистики.

Сутність дослідження. Оцінка рівня фізичного стану студентів проводилася за методикою Є. А. Пирогової.